

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာ နှင့်

လူသားစားရေတွင်း

အောင်မြတ်သာနှင့်လူသားစားရေတွင်း

ဖြိုးခနဲ ဖျောက်ခနဲ ရွာသွန်းနေတဲ့ မိုးရေစက်တွေကြောင့် အောင်မြတ်သာတို့ ဆရာတပည့်တွေ ခရီးမဆက်ကြတော့ပဲ လမ်းမှာ တွေ့တဲ့ ဇရပ်တစ်ခုပေါ်မှာ ခေတ္တတည်းနေခဲ့ကြတယ်။

"တောက် မိုးကလည်း ကောင်းချက်ကွာ ဘယ်ထဲက အငြိုးတွေ ကြောင့်လဲ မသိဘူး"

တောက်ရရဲ့ မချီတင်ကဲ ပြောလိုက်တဲ့ စကားသံကိုကြားတော့ သက်ခိုင်က

"မိုးတွင်းပဲကွာ မိုးရွာတာဆန်းသလား မင်းကဘာကြောင့် ဒေါသထွက်နေရတာလဲ"

"ဟာဗျာ ဆရာကလည်း မိုးတွင်းဆိုပေမယ့် ရွာတဲ့ အချိန်လေးတော့ နည်းနည်းခြားသင့်တာပေါ့ အခုကနှစ်ရက်ရှိပြီ တစ်စက်မှ ကို မနားတာ ဒီပုံတိုင်းဆို ချောင်းရိုးတွေ ရေလျှံပြီး ရွာတွေ ရေမြုပ်ကုန်တော့မှာ "

ရေအကြောင်းနားလည်တဲ့ တောက်ရစကားကြောင့် သက်ခိုင် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ပဲ တဖျောက်ဖျောက်နဲ့ ရွာသွန်းနေတဲ့ မိုးရေစက်တွေကိုသာ ကြည့်နေလိုက်တယ်။

မိုးက အရှိန်အဟုန်နဲ့ ရွာနေသည့်ကြားထဲ ခမောက်ဆောင်းထားတဲ့ နှစ်တစ်ယောက်က သက်ခိုင်တို့ ရှိရာ ဇရပ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်

လာပြီး

"အဆင်သင့် လိုက်လေဗျာ အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပဲ ကိုစိန်လှရေ"

ဝါးခမောက် ဆောင်းထားတဲ့ လူက ဘေးမှာ ပါလာတဲ့ တစ်ယောက်ကို လှမ်းပြောရင်း ဇရပ်ပေါ်တက်လာခဲ့ပြီး အောင်မြတ်သာတို့ နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုင်ချလိုက်တယ်။

တောက်ရကတော့ ဇရပ်ပေါ်တက်လာတဲ့ လူစိမ်းနှစ်ယောက်ကို အကဲခတ်ရင်း လွယ်အိတ်ထဲက ကွမ်းယာကိုထုတ်ပြီး

"ကွမ်းစားပါဦး "

"မစားတော့ပါဘူးဗျာ ကျုပ်တို့ ဖြင့် ဒီလိုတိုက်ဆိုင်တာ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူး"

လူစိမ်းနှစ်ယောက် စကားကြောင့် တောက်ရ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"ခင်ဗျားတို့ စကားကလည်း အစမရှိအဆုံးမရှိ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

"လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်ကနေစပြီး ညဘက်အိပ်ပျော်သွားရင် အိပ်မက်တစ်ခုကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း မက်ခဲ့တယ် အိပ်မက်ထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက်နဲ့ ဒီဇရပ်မှာ စကားစမြည် ပြောတယ်လို့ ပဲ မက်ခဲ့တာ"

"ဟုတ်ပါပီ အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့တယ် ထားပါတော့ အဲဒါက ဘာထူးဆန်းလို့လဲ"

"ထူးဆန်းတာပေါ့ အဲဒီအကြောင်းတွေ ပြောရရင်တော့ နည်းနည်းရှည်လိမ့်မယ် မပြောခင် ကျုပ်တို့ နာမည်ကို မိတ်ဆက်ပေးပါမယ် ကျုပ်နာမည်က ပေါက်ကျော်လို့ ခေါ်တယ် သူ့နာမည်က စိန်လှတဲ့ ကျုပ်တို့ က

နတ်ရေတွင်းရွာမှာ နေတယ် ကျုပ်တို့ ရွာမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်က စပြီး တစ်လကို လူတစ်ယောက် ပျောက်ပျောက်သွားတာ အခုဆို သုံးယောက်ရှိပြီ "

ပေါက်ကျော်ဆိုတဲ့ လူရဲ့ စကားကြောင့် တောက်ရ အံ့သြသွားပြီး

"လူတွေကဘယ်ကို ပျောက်သွားတာလဲ သေချာပြောပါဦး"

"အဲဒီအကြောင်းရင်း အစကဒီလိုဗျ ကျုပ်တို့ ရွာမှာ ရှေးဘိုးဘေးတွေ လက်ထက်ထဲက အသုံးပြုခဲ့တဲ့ လက်တူးရေတွင်း တစ်တွင်းရှိတယ် ရေတွင်းက ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ ဆိုရင် နေအရမ်းပူတဲ့ နွေဘက်တွေ တောင် ရေက လက်တစ်ထွာအောက်ကို မလျော့ဘူး ဒီရေတွင်းကို ကျုပ်တို့ တစ်ရွာလုံး အပြင် အနီးအနား ရွာတွေကပါ လာခပ်ယူကြတယ် ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာ တော့ ရေတွင်းရေက ရုတ်တရက် ခန်းသွားခဲ့တယ် "

စကားပြောနေရင်း မောသွားဟန်တူတဲ့ ပေါက်ကျော်က သက်ခိုင်ဘေးမှာ ချထားတဲ့ ရေဘူးထဲကရေကို တစ်ကျိုက်မော့လိုက်ပြီး

"ကျုပ်ဖြင့် နတ်ရေတွင်း ရေခန်းတာ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် မကြုံခဲ့ဖူးဘူး"

"ရေတွင်းပဲဗျာ ခပ်တာများ ရင် ကုန်မှာ ပေါ့ ဒါမှ မဟုတ် ရေထွက်ပေါက် ပိတ်သွားတာလည်း ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"ခင်ဗျားပြောတဲ့ အတိုင်းပဲ ကျုပ်တို့ တွေးခဲ့ကြတယ် အဲဒါကြောင့် ကာလသားတွေက ရေတွင်းထဲကို ဆင်းပြီး ရေထွက်ပေါက် ပိတ်မပိတ် ကြည့်ခဲ့ကြတယ် ရေတွင်းထဲဆင်းတဲ့ ရွာသားတွေထဲက ကြက်ရိုးလို့ ခေါ်တဲ့ ကာလသားက ရေတွင်း အောက်ခြေမှာ ရှိတဲ့ ကြွေပြားတစ်ချပ်ကို အပေါ်ဆယ်တင် လာခဲ့တယ် အဲဒီကြွေပြားပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ အရာတွေ

က ကျုပ်တို့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့ စာတွေအပြင် အတွန့်အကောက်တွေနဲ့ စာလုံးတွေလည်း ပါသေးတယ်"

"ဆက်ပြောပါဦး နောက်တော့ရော ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ"

"ကျုပ်တို့ လည်း ရလာတဲ့ ကြွေပြားကို ရွာမှာ အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်တဲ့ အဘိုးရွှေခင်ဆီ သွားပြကြတယ် အဘိုးရွှေခင်က ကြွေပြားကိုမြင် တော့ မင်းတို့ ဒီရေတွင်းမှာ ရေဆက် မခပ်ကြနဲ့ တော့လို့ ပဲ ပြောတယ် ကျွန်တော်တို့ ကလည်း အဘိုးရွှေခင် စကားကို ဂရုမစိုက်ပဲ ဆက်သုံးခဲ့ ကြတယ် တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ရေတွင်းထဲက ရေတွေက တဖြည်းဖြည်း နီကြင်ကြင် ဖြစ်လာတယ် အခုဆိုရင် တွင်းရေတွေက သွေးရောင်လိုလို အနီရောင်တွေ ဖြစ်နေပြီ ရေတွင်းရေ အနီရောင် ပြောင်းသွားပြီး နောက်ပိုင်း ဘယ်သူမှ မခပ်ရဲကြတော့ဘူး ရေတွင်း လည်း ခပ်မယ့်သူ မရှိတော့ အမှိုက်တွေနဲ့ ရှုပ်ပွလာခဲ့တယ် ဒီလိုနဲ့ လွန် ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်ကစပြီး လူတွေ စပျောက်တော့တာပဲ ကျွန်တော့် စိတ်ထင် လူတွေပျောက်ကုန်တာ ရေတွင်းနဲ့ များ ဆိုင်သလားလို့ "